

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/6/2024
Identifikačné číslo spisu:	4118010774
Dátum vydania rozhodnutia:	16.05.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:4118010774.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štífta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Dušana Szabóa v trestnej veci obvineného V. B., pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. c) Trestného zákona, prerokoval v Bratislave 16. mája 2024 na neverejnom zasadnutí s následným verejným vyhlásením rozsudku dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Juraja Gavalca proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 9. júna 2020, č. k. 1To/21/2020-639, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku sa vyslovuje, že uznesením Krajského súdu v Nitre z 9. júna 2020, č. k. 1To/21/2020-639, z dôvodu § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku

bol porušený zákon

v ustanoveniach § 2 ods. 9 Trestného poriadku, § 34 ods. 1 Trestného poriadku, § 176 ods. 2 Trestného poriadku a § 319 Trestného poriadku v neprospech obvineného V. B., rod. S..

II. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku sa zrušuje uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 9. júna 2020, č. k. 1To/21/2020-639, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku sa Krajskému súdu v Nitre prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Okresný súd Nitra (ďalej aj „okresný súd“) rozsudkom zo 17. októbra 2019, sp. zn. 5Tk/2/2018, uznal obvineného V. B. za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. c) Trestného zákona („Tr. zák.“) na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že od presne nezistenej doby

do 05:00 hodiny dňa 27.06.2017 si bez povolenia zadovážoval (pestoval) rastliny rodu Cannabis, konopa (tzv. marihuana), ktorá je zaradená v zmysle zákona číslo 139/1998 Z. z.

o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení do I. skupiny omamných látok, ktoré následne spracoval sušením a prechovával v obci M. v rodinnom dome číslo XX, na tento účel bol uvedený rodinný dom upravený, elektrickými výbojkami podporujúcimi rast rastlín, zatemnenými oknami, vetracími a filtračnými zariadeniami, bezpečnostnými kamerami a zabezpečovacím systémom proti neoprávnenému vniknutiu

a expertíznym skúmaním bolo zistené, že v prípade zaisteného rastlinného materiálu

pri domovej prehliadke vykonanej dňa 27.06.2017 v rodinnom dome číslo XX v obci M. sa jednalo najmenej o 466 rastlín konope - marihuany, ktoré mali po vysušení celkovú hmotnosť 9.359 gramov s priemerným zastúpením tetrahydrokanabinolu v rozpätí od 3,1 % hmotnostných do 14,7 % hmotnostných, čo predstavuje ku dňu 26.07.2017 v Nitrianskom kraji celkovú hodnotu omamnej látky Cannabis (konope) sumu vo výške 93.590 eur, pričom tetrahydrokanabinol je v zmysle zákona číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

Za to okresný súd obvinenému uložil podľa § 172 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere pätnásť rokov

so zaradením podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. trest prepadnutia majetku, ktorého vlastníkom sa podľa § 59 ods. 2 Tr. zák. stáva štát a podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad na dva roky, počas ktorého je povinný plniť povinnosti uvedené v § 77 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. zák.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Nitre (ďalej „krajský súd“) uznesením z 9. júna 2020, č. k. 1To/21/2020-639 podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený V. B. dovolanie vo svoj prospech prostredníctvom obhajcu JUDr. Juraja Gavalca podaním z 23. júla 2023 (č. l. 706-708), v ktorom navrhol, aby dovolací súd vyslovil podľa § 386 ods. 1 Tr. por. porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvod dovolania opiera a aby podľa § 386

ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal krajskému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Dovolateľ uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Tr. por., pričom namietol tieto základné skutočnosti:

- k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. uviedol, že zo zápisnice o domovej prehliadke z 27. júna 2017 vyplýva, že maximálna výška zaistených rastlín je

80 cm, čo je oproti skúmaným rastlinám a údajom o ich rozmeroch v znaleckom posudku ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2017/8034 celkom odlišný údaj, z uvedenej zápisnice nie je možné zistiť, akým spôsobom boli odobraté vzorky z jednotlivých rastlín a v akom počte, je preto sporné, na základe čoho priradil znalecký ústav reprezentatívne vzorky k jednotlivým počtom rastlín zaisteným pri domovej prehliadke a to aj s prihliadnutím na ich rozmery, napríklad

ako môžu tvoriť reprezentatívnu vzorku rastliny v počte 12 ks o rozmeroch od 33 do 118 cm (bez určenia ich rozmerov jednotlivo), keď to celkom skreslí hmotnosť rastlín pri počte

123 ks, navyše pri prehliadke boli zaistené len rastliny do výšky 80 cm a to platí aj o ďalších reprezentatívnych vzorkách rastlín,

- súd urobil závery pre rozhodnutie o vine zo správy mjr. S. C.

zo 14. augusta 2017, teda vychádzal z nezákonného dôkazu, použiteľným nositeľom dôkazu je jedine zápisnica z domovej prehliadky a dôkazom jej obsah a nie je možné ju nahradzovať správami vyšetrovateľa a obchádzať tak zákon, súd zisťoval výsluchom príslušníkov polície a z ich správ to, čo malo vyplývať bez akýchkoľvek pochybností zo zápisnice o domovej prehliadke a nesplnenie zákonných povinností policajtov pri vykonávaní domovej

prehliadky nie je možné zhojiť ich svedeckou výpoveďou ani správou, ktorou sa má dokázať, že ich splnili (R 54/2013), takýto postup je nezákonný a ním získané poznatky nie je možné použiť v trestnom

konaní, súd ako dôkaz zároveň použil celý rad úradných záznamov príslušníkov polície, čo je zrejmé z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia, pričom úradný záznam vyšetrovateľa a ani iného príslušníka polície nie je možné ako dôkaz v trestnom konaní vôbec použiť (R 26/1989, v Českej republike napr. R 45/1994),

- k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. uviedol, že týmto spôsobom zasiahli orgány činné v trestnom konaní do práva obvineného na spravodlivé súdne konanie a vopred odmietli jeho obranu, čo urobili aj oba súdy nasledujúcim postupom a selekciou dôkazov, vyberaním si z výpovedí svedkov, čo sa hodí súdu a odvolací súd sa odvolacími námietkami obvineného nezaoberal a odvolal sa len na odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu, prvostupňový súd a odvolací súd si vopred zvolili skutkovú verziu a na základe toho posudzovali všetky dôkazy a ohľadom neoprávnenosti vykonávania selekcie dôkazov, ktoré potvrdzujú alebo vyvracajú vinu, poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 617/2000.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Krajská prokuratúra Nitra podaním z 31. júla 2023 (č. I. 712-713), podľa ktorého je napadnuté uznesenie krajského súdu zákonné a dôvodné a dovolanie obvineného navrhla odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por. s tým, že súd vykonal zákonným spôsobom výsluch svedka mjr. Mgr. S. C., ktorý jednoznačne uviedol všetky okolnosti, za ktorých vykonal domovú prehliadku a spôsob zaistenia tam nájdených rastlín rodu Cannabis za súčasnej konzultácie s pracovníkmi KEÚPZ, ktorí mu poskytli súčinnosť a odborné rady pri zaisťovaní reprezentatívnych vzoriek rastlín, ktoré boli následne predložené na znalecké skúmanie na KEÚPZ. Konajúce súdy nevykonali žiadnu selekciu dôkazov a vyhodnotením napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo, nebolo porušené a vonkoncom závažným spôsobom právo na obhajobu obvineného a vyhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj v ich súhrne, bolo bez dôvodných pochybností preukázané spáchanie skutku obvineným ako je to uvedené v rozsudku prvostupňového súdu.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 25. januára 2024, pričom prvýkrát 29. septembra 2023 predložený spisový materiál na rozhodnutie o dovolaní obvineného bol dovolacím súdom pod sp. zn. 5 Tdo 67/2023 vrátený ako predčasne predložený z dôvodu, že spis neobsahoval žiadnu listinu, z ktorej by vyplývalo, že by napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako odvolacieho súdu bolo doručované obvinenému. Senát 5T, ktorému vec napadla na rozhodnutie v čase prvého pridelenia veci, ktoré je rozhodujúce pre jeho zloženie (s poukazom na čl. XV ods. 4 Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2024 v znení účinnom v čase pridelenia veci, podľa ktorého trestnú vec opätovne predloženú po tom, ako bola vybavená „inak“, vybaví senát v pôvodnom zložení, t. j. v zložení v čase prvého pridelenia veci), rozhodoval v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a JUDr. Dušan Szabó.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371, vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera.

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak je nezákonný len niektorý výrok napadnutého rozhodnutia alebo rozhodnutia súdu prvého stupňa a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší dovolací súd len tento výrok. Ak však zruší hocí len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo

nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. dovolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo niektorého jeho výroku prikáže spravidla súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Po predložení veci Najvyšší súd SR ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.) v zákonom ustanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.) a spĺňa nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Tr. por.). Zároveň bolo zistené, že dovolanie je dôvodné ohľadom namietaného dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., keď k zásadného porušeniu práva na obhajobu

došlo tým, že krajský súd ako odvolací súd sa riadnym, preskúmateľným spôsobom nevysporiadal s podstatnými odvolacími námietkami obvineného. O dovolaní obvineného rozhodol dovolací súd na neverejnom zasadnutí s následným verejným vyhlásením rozsudku, pretože dôvody dovolania, ktoré boli podané v prospech obvineného, sú zjavne preukázané

a je zjavné, že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1 Tr. por. (§ 382a Tr. por.).

V prípade uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je zo samotnej formulácie zákonného ustanovenia zrejmé, že tento dovolací dôvod nie je splnený pri akomkoľvek porušení práva na obhajobu, ale zákon vyžaduje, aby bolo také právo porušené zásadným spôsobom. Takým zásadným porušením tohto práva je predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, resp. porušenie iných procesných ustanovení obdobného charakteru a závažnosti týkajúcich sa tohto práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy SR nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá tento dovolací dôvod.

V prípade tohto dovolacieho dôvodu dovolateľ okrem iného namieta, že krajský súd sa v odvolacom konaní jeho odvolacími námietkami nezaoberal s tým, že sa v dovolaní napadnutom rozhodnutí iba odvolal na odôvodnenie rozsudku okresného súdu.

Dovolací súd k tomu uvádza, že poukázanie na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odvolacím súdom nie je v zásade v rozpore s požiadavkou na riadne a preskúmateľné odôvodnenie meritórneho rozhodnutia (keďže meritórne rozhodnutia súdu prvého stupňa a dovolacieho súdu tvoria z pohľadu predmetu konania jeden celok), avšak za predpokladu,

že súd prvého stupňa vo svojom meritórnom rozhodnutí riadne a preskúmateľne reagoval na všetky zásadné námietky a obhajobné tvrdenia a tieto sú v odvolacom konaní len opakovaním už skôr v konaní pred prvostupňovým súdom uplatnených obhajobných vyjadrení a týmito obhajoba vyslovuje fakticky iba nesúhlas so spôsobom ich posúdenia bez toho, aby uvádzala nový, podstatný argument pre ich posudzovanie.

Dovolací súd zistil, že prejednávaná vec nie je taký prípad, keďže obvinený v odvolacom konaní uvádzal nové, podstatné argumenty, resp. okresný súd sa už v ním vydanom rozsudku nevysporiadal so všetkými zásadnými obhajobnými argumentami, ktoré obvinený uvádzal v následne podanom odvolaní.

Obvinený cestou obhajcu ako súčasť odôvodnenia odvolania z 10. februára 2020 (č. l. 595-598) namietol tieto základné, podstatné skutočnosti:

- rozdielnosť uvádzaných rozmerov rastlín konope zaistených podľa zápisnice o domovej prehliadke z 27. júna 2017 oproti týmto rastlinám, ktoré boli znalecky skúmané podľa znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave („KEÚPZ“) ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2017/8034 s tým, že išlo o rozmery s celkom odlišným údajom, keď podľa zápisnice o domovej prehliadke maximálna výška zaistených rastlín je

80 cm (mali rozmery 0,20 až 0,80 m), zatiaľ čo podľa znaleckého posudku KEÚPZ išlo o rastliny v prípade predmetov skúmania č. 1 dĺžky 33-118 cm, č. 3 dĺžky 41-129 cm

a č. 4 dĺžky 45-124 cm s obhajobným tvrdením, že znalecky boli skúmané iné rastliny s inými rozmermi ako boli zaistené s tým, že stanovisko okresného súdu v rozsudku nemôže z právneho pohľadu obstať, keď na str. 12 rozsudku uviedol, že pri domovej prehliadke stačí vykonávať orientačné meranie, nie ako pri ohliadke miesta činu, táto diskrepancia nemala zásadný vplyv na určenie upotrebitel'ného množstva marihuany a nakoniec meranie uskutočnené pri domovej prehliadke bolo na prospech obvineného, k čomu odvolateľ uviedol, že také stanovisko nemá oporu v zákone, je prejavom ľubovôle v rozhodovaní a súd vykonal selekciu dôkazov v neprospech obvineného, nie je zrejmé, z čoho súd vyvodil záver, že ohliadka podľa § 154 Tr. por. je niečo viac ako domová prehliadka podľa § 99 Tr. por. a taký záver súdu je v rozpore so zásadami trestného konania, najmä § 2 ods. 1, ods. 10

Tr. por. a ak je v rozmeroch rastlín taký zásadný rozdiel, nie je možné sa s týmto vyrovnáť v odôvodnení rozsudku spôsobom, aký zvolil súd,

- zo zápisnice o domovej prehliadke nie je možné zistiť, akým spôsobom boli odobraté vzorky z jednotlivých rastlín a v akom počte a je preto sporné, na základe čoho priradil znalecký ústav reprezentatívne vzorky k jednotlivým počtom rastlín zaisteným pri domovej prehliadke, a to aj s prihliadnutím na ich rozmery, napríklad ako môžu tvoriť reprezentatívnu vzorku rastliny v počte 12 ks s rozmermi 33-118 cm, keď to celkom skreslí hmotnosť rastlín pri počte 123 ks a navyše pri domovej prehliadke boli zistené len rastliny do výšky 80 cm,

- súd urobil závery pre rozhodnutie o vine zo správy mjr. S. C. zo 14. augusta 2017, teda vychádzal z nezákonného dôkazu, keď použiteľným nositeľom dôkazu je jedine zápisnica z domovej prehliadky a dôkazom jej obsah, ktorú nie je možné nahrádzať správami vyšetrovateľa a obchádzať tak zákon, predmetom dokazovania v trestnom konaní podľa § 119 ods. 1 Tr. por. sú okolnosti spáchania trestného činu a nie okolnosti jeho vyšetrovania, nesplnenie zákonných povinností policajtov pri vykonávaní domovej prehliadky nie je možné zhojiť ich svedeckou výpoveďou ani správou, ktorou sa má dokázať, že ich splnili (R 54/2013), súd zisťoval výsluchom príslušníkov polície a z ich vyjadrení a správ to, čo malo vyplývať bez akýchkoľvek pochybností zo zápisnice o domovej prehliadke a takýto postup je nezákonný a ním získané poznatky nie je možné použiť v trestnom konaní,

- podľa znaleckého posudku znalci skúmali len reprezentatívne vzorky a preto je údaj uvedený v rozsudku o množstve marihuany a jej hodnote nepoužiteľný v trestnom konaní, prepočet na celkové množstvo nemôže robiť súd ako to tvrdí na strane 12 rozsudku, že ide o elementárny matematický prepočet, ide o odbornú otázku, nevieme, či pritom nezohráva nejakú úlohu aj hmotnosť celkového množstva zaistenej marihuany, či sa nepracuje s nejakou odchýlkou, zo znaleckého posudku KEÚPZ vyplýva, že zaistená marihuana bola pravdepodobne dosušená na KEÚPZ, pojem po vysušení, ktorý používa znalecký posudok

aj rozsudok, nie je v dôkazoch objasnený a ak ide skutočne o vysušenie v KEÚPZ, tento takú činnosť nemôže vykonávať, je oprávnený skúmať len predložené dôkazy a nie ich dotvárať, vysušenie v maximálne optimálnych podmienkach KEÚPZ nemôže zodpovedať vysušeniu v iných, menej priaznivých priestoroch, ktoré mal obvinený k dispozícii, k takto zistenému výsledku sa nemôže vôbec prihliadať, nejde totiž o vysušenie zo strany obvineného (6Tdo/22/2019) a v trestnom konaní je teda v súčasnosti situácia, keď sú nejasné rozmery zaistených a skúmaných rastlín, čo navyše vyvoláva aj spornosť o otázke hmotnosti všetkých zaistených rastlín aj o obsahu THC v nich,

- súd použil ako dôkaz celý rad úradných záznamov polície, úradný záznam vyšetrovateľa a ani iného príslušníka polície nie je možné ako dôkaz v trestnom konaní vôbec použiť (R 26/1989 a v Českej republike napr. R 45/1994).

Krajský súd k týmto uplatneným odvolacím námietkam v napadnutom uznesení uviedol, že ani zo strany obhajoby nebola namietaná skutočnosť, že obvinený prostredníctvom špeciálnej a prísne účelovej technológie pestoval konope za účelom získania omamnej látky Cannabis, parametre jednotlivých rastlín

spočívajúce predovšetkým v ich počte a dĺžke boli zisťované a dokumentované pri domovej prehliadke, ktorá bola uskutočnená v súlade so zákonom aj za prítomnosti nezúčastnenej osoby s tým, že obvinený výsledky domovej prehliadky nenamietal a naopak prejavil za prítomnosti svojho obhajcu pri výsluchu pred vyšetrovateľom ľútosť zo spáchaného trestného činu. Ďalej poukázal na priznanie obvineného pri výsluchu pred vyšetrovateľom 27. júna 2017 a pred sudkyňou pre prípravné konanie 29. júna 2017 s tým, že zmenu v jeho obrane nehodnotia súdy v jeho neprospech, nakoľko je to jeho právo, pričom odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že objemy jednotlivých rastlín aj vo vysušenej podobe boli vytvorené na základe odobratých vzoriek, ako sú uvedené v skutku o vine a tieto hodnoty po ich preskúmaní sú uvádzané skôr na prospech obvineného, a to aj z pohľadu obsahu účinnej látky a sú dostatočné na to, aby tvorili základ pre určenie konkrétnej právnej kvalifikácie. Ohľadom zvyšnej časti odvolacích námietok obvineného odkázal krajský súd na zdôvodnenie rozsudku okresného súdu, ktoré označil za vecné, logické a správne.

Z uvedeného prehľadu je zrejmé, že krajský súd ako odvolací súd sa preskúmateľným spôsobom nevyjadril k podstate odvolacích námietok a napríklad k námietke nepoužiteľnosti úradných záznamov ako dôkazov v trestnom konaní, resp. správy vyšetrovateľa PZ

mjr. Mgr. S. C. zo 14. augusta 2017 ako nezákonného dôkazu pre rozhodnutie o vine, sa nevyjadril vôbec a tieto skutočnosti dokonca ani len nezmienil ako odvolacie námietky v konštatlačnej časti svojho rozhodnutia ohľadom obsahu podaného odvolania a k týmto skutočnostiam sa relevantným spôsobom nevyjadril ani okresný súd v rozsudku (hoci na viacerých miestach pri odôvodňovaní viny odkazuje na obsah úradných záznamov). Obdobne tak krajský súd nezaujal relevantné stanovisko k podstatnej odvolacej námietke ohľadom spôsobu matematického prepočtu na celkovú hmotnosť marihuany po vysušení vykonaného okresným súdom na základe skúmania jej reprezentatívnych vzoriek KEÚPZ.

Dovolací súd uvádza, že aj tá časť, ktorou sa krajský súd vyjadril k odvolacím námietkam, neberie do úvahy niektoré podstatné skutočnosti vyplývajúce zo spisu a vykonaného dokazovania, na ktoré krajský súd ako odvolací súd neprihliadol,

resp. s ktorými sa riadne nevysporiadal keďže:

- obvinený sa síce priznal pri prvotných výsluchoch vykonaných po vznesení obvinenia pri výsluchu pred vyšetrovateľom PZ 28. júna 2017 (krajský súd uvádzal nesprávne 27. júna 2017, kedy bol obvinený vypočutý ešte ako zadržaný v čase, kedy mu ešte nebolo vznesené obvinenie) a 29. júna 2017 pri výsluchu pred sudkyňou pre prípravné konanie

pri rozhodovaní o návrhu na vzatie obvineného do väzby, avšak krajský súd neuviedol

tú podstatnú skutočnosť, že v tom čase sa viedlo proti obvinenému trestné stíhanie

iba pre zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. na základe uznesenia o vznesení obvinenia z 28. júna 2017 (v ktorom sa mu kládlo za vinu pestovanie a prechovávanie

rastlín rodu Cannabis v rozsahu najmenej 260 g v sušenom stave) a až na základe

upozornenia vyšetrovateľa PZ z 28. júla 2017 došlo k zmene právneho posúdenia skutku

na obzvlášť závažný zločin nedovolanej výroby omamných a psychotropných látok, jedov

alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. c) Tr. zák. (kedy bol rozsah pestovaných a prechovávaných daných rastlín upravený na 9.359 g),

pričom následne obvinený vo svojich výpovediach vykonaných

v prípravnom konaní odmietol vypovedať (27. novembra 2017), resp. vo výpovedi

31. mája 2018 už namietal rozpory medzi obsahom zápisnice o domovej prehliadke a údajmi uvedenými v znaleckom posudku ohľadom skúmania zaistených rastlín s tým, že rastliny, ktoré boli znalecky skúmané, neboli tie, ktoré boli zaistené pri domovej prehliadke,

- krajský súd neoprel svoje konštatovanie o tom, že nemal pochybnosti o tom,

že objemy jednotlivých rastlín aj vo vysušenej podobe, boli vytvorené na základe odobratých vzoriek ako sú vedené vo výroku o vine, o žiadnu vysvetľujúcu argumentáciu ohľadom takeého výsledku, pričom vyjadrenie, že „tieto hodnoty po ich preskúmaní sú uvádzané v skutku skôr na prospech obžalovaného, a to aj z pohľadu obsahu účinnej látky“ nie je žiadnym spôsobom vysvetlené a zdôvodnené, pričom podľa výroku o vine rozsudku okresného súdu je účinná látka tetrahydrokanabinol uvádzaná v rozpätí 3,1% až 14,7% hmotnostných v súlade s údajmi vyplývajúcimi z daného znaleckého posudku KEÚPZ.

Z pohľadu odkázania krajského súdu v napadnutom uznesení na vecnú správnosť rozsudku okresného súdu, dovolací súd zistil, že okresný súd v rozsudku na str. 12 uviedol, že „pokiaľ išlo o diskrepanciu vo veľkostiach rastlín nameraných pri domovej prehliadke a nameraných KEÚPZ k tomuto súd uviedol, že pri domovej prehliadke stačí vykonávať orientačné meranie, nie ako pri ohliadke miesta činu, táto diskrepancia nemala zásadný vplyv na určenie upotrebitelného množstva marihuany a nakoniec meranie uskutočnené pri domovej prehliadke bolo na prospech obžalovaného“, tak jednak nie je zrejmé, v čom spočíval daný prospech obvineného, keďže KEÚPZ vychádzal pri znaleckom skúmaní z rastlín o veľkosti, ktoré uvádzal v znaleckom posudku, nie z ich údajov uvádzaných v zápisnici o domovej prehliadke, takže nižšie údaje o veľkosti rastlín v zápisnici o domovej prehliadke nemohli byť v prospech obvineného, jednak žiadnym spôsobom nevysvetlil konštatovanie o tom, že pri domovej prehliadke postačuje vykonávať na rozdiel od ohliadky miesta činu orientačné meranie. V tejto súvislosti treba zásadne poukázať, že nešlo o žiadny zanedbateľný rozdiel v danej dĺžke rastlín, ale bol v rozsahu aj viac ako polovice ich dĺžky (pri domovej prehliadke 80 cm oproti znaleckému posudku 118 cm, 124 cm či 129 cm). Krajský súd sa relevantne nevyjadril, z akých dôvodov považoval za akceptovateľné také rozdiely v dĺžke zaistených rastlín uvádzaných v zápisnici o domovej prehliadke oproti ich údajom uvádzaným ohľadom ich skúmania KEÚPZ v znaleckom posudku (hoci aj pri konštatácii okresného súdu v rozsudku, že malo ísť o orientačné meranie), resp. k zásadnému argumentu v odvolaní, že znaleckým posudkom boli skúmané iné rastliny ako boli zaistené pri domovej prehliadke, keď je zásadne nepostačujúce len konštatovanie krajského súdu uvedené v napadnutom uznesení, že „nemal pochybnosti o tom, že objemy jednotlivých rastlín aj vo vysušenej podobe, boli vytvorené na základe odobratých vzoriek“.

Zásada voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Tr. por.) musí byť realizovaná v obsahu vyhotovenia konkrétneho meritórneho rozhodnutia, z ktorého musí byť zrozumiteľne a preskúmateľne zistiteľné, akým spôsobom súd vyhodnotil v trestnom konaní získané a vykonané dôkazy a ako dospel k svojmu rozhodnutiu, pričom v odôvodnení meritórneho rozhodnutia, ktorého predmetom je odvolanie procesnej strany, v tomto prípade obvineného, musí súd uviesť, ako sa vyrovnal s obhajobou a odvolacími námietkami

(podľa § 176 ods. 2 Tr. por. v odôvodnení uznesenia treba uviesť najmä skutočnosti, ktoré sa považujú za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa rozhodujúci orgán spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti). Podľa ustálenej súdnej praxe súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, resp. práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04) a všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania,

avšak musí dať odpoveď na otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam (II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04) a ak ide o argument, ktorý je vo veci rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (II. ÚS 410/06). Teda všeobecný súd je povinný na zákonom predpokladané a umožnené procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, IV. ÚS 340/04, III. ÚS 32/07).

Dovolací súd uvádza, že z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že v prejednávanej veci sa krajský súd ako odvolací súd argumentačne nevysporiadal s podstatou odvolacích námietok obvineného uplatnených v odvolacom konaní. Pokiaľ sa súd v pôvodnom konaní riadnym a preskúmateľným spôsobom v meritórnom rozhodnutí nevysporiadal s podstatou odvolacej argumentácie obvineného, ide o porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom naplňujúce dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., keďže obvinený ako strana konania nedostal relevantnú odpoveď na svoje zásadné, podstatné argumenty týkajúce

sa posúdenia jeho viny/neviny, resp. ďalších výrokov meritórneho rozhodnutia. Jednou zo základných zásad trestného konania je právo obvineného na obhajobu ustanovené v § 2 ods. 9 Tr. por. a táto zásada je rozvedená v Trestnom poriadku v ďalších ustanoveniach a zahŕňa okrem iného právo obvineného vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu a k dôkazom o nich a podávať opravné prostriedky (§ 34 ods. 1 Tr. por.), čomu zodpovedá povinnosť súdu k týmto vyjadreniam a podanému opravnému prostriedku a v ňom uvedeným podstatným argumentom zaujať jasné, zrozumiteľné a preskúmateľné stanovisko.

Na základe uvedeného teda dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Nitre z 9. júna 2020, č. k. 1To/21/2020-639, z dôvodu § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 9, § 34 ods. 1, § 176 ods. 2 a § 319 Tr. por. v neprospech obvineného, podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil toto rozhodnutie krajského súdu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V novom konaní bude musieť krajský súd ako odvolací súd opätovne prejednať a rozhodnúť o odvolaní obvineného podaného proti rozsudku okresného súdu a v rámci toho sa riadne a preskúmateľne vysporiadať s odvolacími námietkami obvineného a písomné vyhotovenie meritórneho rozhodnutia vrátane odôvodnenia bude musieť obsahovať všetky zákonom predpísané náležitosti tak, aby podľa ustálenej súdnej praxe bola splnená požiadavka takého meritórneho rozhodnutia, ktoré dáva dostatočným a presvedčivým spôsobom odpovede na všetky relevantné otázky týkajúce sa predmetu súdnej ochrany.

K ďalším dovolacím námietkam dovolací súd uvádza, že pokiaľ dovolateľ namieta, že súdy v konaní vykonali selekciu dôkazov v jeho neprospech a neprípustnosť takého postupu s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn.

III. ÚS 617/2000, tak identickú námietku uplatnil obvinený už v odvolacom konaní a krajský súd sa k nej v napadnutom uznesení nevyjadril, a teda nie je dôvod, aby k nej zaujal stanovisko dovolací súd v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku a predchádzal tak jej posúdeniu odvolacím súdom v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Uvedené platí rovnako o dovolacích námietkach uplatnených vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., keďže už v pôvodnom konaní boli v odvolacom konaní namietané skutočnosti ohľadom nesúladu údajov v zápisnici o domovej prehliadke s údajmi uvedenými v znaleckom posudku ohľadom skúmania zaistených rastlín, ohľadom odobratia reprezentatívnych vzoriek rastlín a prepočet na všetky zaistené rastliny a použitia správy vyšetrovateľa PZ mjr. Mgr. Antonína Magdolena zo 14. augusta 2017 či rôznych úradných záznamov ako dôkazov, ku ktorým sa bude musieť v prvom rade vyjadriť a zaujať stanovisko krajský súd v odvolacom konaní.

Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že o väzbe obvineného podľa § 380 ods. 2 Tr. por. nemohol rozhodovať, keďže v čase vydania rozhodnutia dovolacím súdom obvinený fakticky nevykonával trest odňatia slobody uložený mu vo veci, v ktorej zrušil meritórne rozhodnutie a v tomto ohľade je irelevantným, že mu bol výkon daného trestu odňatia slobody nariadený, pokiaľ obvinený tento trest odňatia slobody aj v skutočnosti fakticky nevykonáva.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.